

мышленіата ни? колко сквернословія въ тази краткотъ ни? колко лжавности въ работытии ни гледа Божіята Сънца? гледа, и търпи, защото е длаготърпѣлиъ. Но, когато нынѣ съ една бесчеловѣчна неблагодарностъ, непокамни, неисправени, твърди въ злото подостримъ до край Божественното мѣсто правосаждіе, и запалимъ праведніѧ мѣсто гнѣвъ, тогдѣ той не търпи вѣкъ, но взорженъ съ праведніѧ си гнѣвъ, и съ лжката на страшната, и безмѣрніѧ си гнѣвъ, като страшенъ воинъ, стои срѣди насъ, и нѣ заплашка съ конечно истребленіе, съ смърть, и мъжа; и видиш да говори къмъ насъ онъ ја слоука, които въ днешното Евангелие говори къмъ Іудеиты: „въ роденіе нѣвѣрній, и развращеній, до кблѣ бѣдѣ съ вами, и до кблѣ терплю вѣ?“ роденіе нѣвѣрній; не че нѣмашъ вѣра, но че нѣмашъ никакво дѣло на вѣра; развращеній, защото си съ отклонилъ отъ страхъти ми, защото си потъпкналъ закона ми, защото си съ обхриналъ въ желаніата си: „до кблѣ бѣдѣ съ вами?“ до кога ще важдъ съ васъ въ Черквата си, и въ тайнствата си? до кблѣ терплю вѣ? до кога ще въ търпѣ, и да въ траїтъ съ търпѣніето и съ длаготърпѣніето си? до кога? този като говори, той „ще си истрѣи саблата, (съ такъвъ образъ го описва Пророкътъ) лжка си запиж, и приготви го, и въ него приготвилъ смъртни съсѣди.“⁽¹⁾ Саблата е измѣнилъ за да нарани онъ ја, които или отъ старостъ, или отъ немощъ съ близо до рѫцѣтъ мѣсто; лжката е запижъ, за да устрѣли отъ далечъ онъ ја, които отъ високодомѣ за младостъ-та си, или за юначеското си съ мѫжката да побѣгнатъ отъ гнѣвътъ мѣсто. Стрѣлките сѫ готовы, и тѣ сѫ онъ ја „стрѣлы сильнаго извѣшренія, со ѿгълкими простираними,“ едната за да умрти или чадата, та да накаже родители, или родителите, та да смири чадата, или мѫжката за свѣтата на жена мѣсто, или жената за сладострастіата на мѫжката, или братътъ за грѣховетъ на брата мѣсто. Другата за да нѣ умрви въ здравието, та да нѣ собори болни съ една многовременна болѣстъ отъ горѣ на постелката; друга за да отрови благополѣчието ни, за да смири чрезъ сиромашествето прекъзнесената ни гордостъ. Други китки, които сѫ бесчисленни да сѫ стрѣлатъ отъ горѣ ни, за да ни докаратъ безбройни ранки, да изгорятъ кѣщи, да истрѣбятъ никви, да потопятъ стоки, да отпаднатъ домородства отъ имотыти имъ чрезъ сѫдовища, чрезъ

[1] Псал. 7, ст. 13.